

For det andet vil jeg sige om flere penge til handicappede, at det er utrolig sympatisk at kæmpe for flere penge til de handicappede, jeg synes, det er al ære og respekt værd. Jeg synes, det er godt, at både folketingspolitikere og lokalpolitikere prøver at prioritere flere af vores penge til de handicappede, ligesom jeg synes, det er godt, hvis man forsøger at prioritere flere penge til de ældre og til sygehusene.

Det, der er Dansk Folkepartis bestræbelse, når det skal gøres, er hele tiden at sikre, at så stor en del af den vækst, altså den forøgelse af de offentlige udgifter, der kan være fra det ene år til det næste, går til de områder, vi prioriterer højest, bl.a. de ældre, som jeg har været inde på, men de handicappede er også et område, det vil være glimrende at bevilge flere penge til.

Det, der bare er afgørende, og det, der er forskellen på fru Line Barfod og mig, er, at jeg anerkender, at det skal ske inden for en økonomisk ramme. Jeg anerkender altså, at man ikke bare kan nævne et tal ud af det blå og spørge, om vi ikke skal afsætte nogle flere penge, for der er nogle rammer, vi skal være enige om, og derfor handler det også om, at kommuner og for så vidt også amter, men specielt kommuner i det her spørgsmål, er gode til at prioritere, så de også bruger flere af deres penge på de områder, som fru Line Barfod og jeg, i hvert fald lige hvad angår det her spørgsmål, er enige om bør tilføres flere penge.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det hjælper jo ikke noget, at hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at der skal tilføres flere penge til handicappede, til ældre og til sygehusene, for når kommunerne gør det, får de at vide, at de bruger for mange penge, og derfor skal deres bloktilskud skæres ned, og de skal skære ned på de her områder i forhold til, hvad de har budgetteret med. Det hænger jo ikke sammen at sige, at der skal bruges flere penge.

Jeg mener ikke bare, man skal tage et tal ud af det blå og tro, at det kan hænge sammen. Jeg mener, at man skal se på, hvordan virkeligheden er ude i kommunerne, og virkeligheden er jo bl.a., at de skal bruge en masse ressourcer på at gennemføre den kommunalreform, som regeringen og Dansk Folkeparti har bestemt skal gennemføres, men ikke har villet sætte pengene af til.

Når man både skal sætte penge af til den ude i kommunerne, for det skal man ifølge loven, og

også gerne vil sikre et ordentligt serviceniveau for ældre, handicappede og børn, jamen så vokser budgetterne altså mere end det, man havde troet for 1 år siden. Jeg kan ikke forstå, hvorfor hr. Kristian Thulesen Dahl mener, at det er så stort et problem for samfundsøkonomien, når pengene er der i kommunerne, og man samtidig ikke mener, det er et problem for samfundsøkonomien, at det private forbrug stiger eksplosivt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Line Barfod har også tidligere nævnt det der med den manglende forståelse for, hvorfor det offentlige forbrug kun må vokse med et eller andet bestemt år efter år. Hvorfor kan det ikke bare vokse med noget mere, hvorfor skal der være sådan en træls begrænsning på det, hvorfor kunne vi ikke bare sætte det op?

Hvis fru Line Barfod læste Velfærdskommissionens betænkning, som vi fik i december, hvad hun jo givet har gjort, men så gjorde det igen, så ville hun få en større forståelse for det, for der opererer de jo lige præcis med vigtigheden af, at indtægter og udgifter i den offentlige sektor hænger sammen, og at vi også, når året ikke hedder 2006, men 2007, 2008, 2009 osv., har flere penge at gøre godt med til de områder, vi gerne vil prioritere. Jeg nævnte de ældre som et eksempel, de handicappede kan vi også nævne som et eksempel.

Det, der er afgørende for os, er jo ikke, at man lige præcis i et år kan gøre et eller andet ekstraordinært, men at man kan se, at vi til stadighed bruger flere penge på de områder, vi mener bør prioriteres højere i det danske samfund. Det er sådan set vores bestræbelse.

Så kan det godt være, at de, der ikke har noget ansvar for, hvordan det går fra år til år, kan råbe nogle højere tal ud, det anerkender jeg sådan set. Det er jo det, der ligger i, at man ikke er med i og har noget ansvar for, hvad der foregår. Men det er jo et ansvar, vi har påtaget os, og derfor er der grænser for, hvor høje tal vi bare lige skrigger ud uden at have jordforbindelse.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes egentlig, at når man lytter til debatten her, får man sådan et ret godt billede af demokratiopfattelsen hos sine kolleger. Nu kan jeg forstå på hr. Thulesen Dahl, at såfremt han selv personligt er involveret, så mener han, at folketinget er godt dækket ind, men der er det så, vi